

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-06-05)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-06-05)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 308. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000082.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15.

[Privat.]

Londond. 5. Juni 1814.

Deres Kongelige Høihed.

Min naadigste Herre. Elskede Prins!

Tør jeg vel bede D. K. Høihed at ville først læse min Depeche af 28. April, førend den samme af 5. Juni bliver læst, thi ellers taber den ældre sin Interesse.

D. K. Høiheds Breve har jeg læst med Forundring. Hvilken Orden, Omtanke, Mængde af Ideer, Fasthed i Grundsætninger og sand Moralitet under den mest pinagtige politiske Stilling! Saaledes forenes Klogskab og Retskaffenhed, — en s. 309Forening, som Kabinetterne anser umulig. Hos Dem, elskede Prins, kan Statsmænd lære Muligheden af at være paa en og samme Tid baade dydig og Rigets Bestyrer. Gud holde fremdeles sin Haand over Dem!

Hvad D. K. Høihed siger mig om Deres uforandrede, ja tiltagende Grodhed, Tillid og Naade gjør, at jeg føler endnu større og trofastere Hengivenhed for D. K. Høiheds Person. Ethvert velvilligt Ord fra Deres Haand er mig dyrebart. Jeg bar kun mit Hjerte og de Evner, Gud bar betroet mig, at byde D. K. Høihed til Gjengjæld, og begge Dele skal tilhøre Dem, saalænge jeg kan tænke og virke. At D. K. Høiheds Helbred er god, er Bevis paa, at Guds Velsignelse er over Dem og os alle.

Eriks¹ Valg kan jeg ikke have noget imod, især naar jeg læser den fordelagtige Karakter, D. K. Høihed giver den yndige Pige. Kun at bun ikke er for vel vant og den „store Verden“ ikke vil gjøre det vanskeligt for hende at finde sig i en indskrænket Forfatning.

Saaledes som Tingene nn staar, ved jeg ikke, hvad jeg gjør. Jeg maa lade al Tanke om mine egne Anliggender fare for det nærværende, og forinden der igjen bliver Udslibning, er det mig saare vanskeligt at forslaa til Verkernes og Brugenes vedholdende Drift. Produkterne forøges daglig, men henligger nsolgte, og jeg har havt den pligtige Delikatesse ikke at nævne et Ord til noget Menneske her, som kunde skaffe mig Licenser til at udslibe idetmindste et Par Ladninger. Havde D. K. Høihed ikke indvilget mig Forskuddene, kunde jeg ikke komme af Stedet. Under Fraværelsen bliver saameget henliggende niverksat.

I Jylland har jeg for 49600 Rdr. Skibssøm staaende hos Agent Kjellerup. I Februar Maaned sendte jeg 6000 Rdr. dansk Kurant ned til Kjøbenhavn. Nu skriver Erik, at han, min Kone og Fuldmægtigen er alle i største Forlegenhed for Penge; altsaa er min Remisse ei ankommen, og ingen af Skibsspigerne — s. 310uagtet min Order dertil, inden jeg reiste — solgte. Det er kun ved Paahæng, man kan faa Tingene igang.

Jeg er bange, Erik har sagt Frøken Sneedorff, at jeg var rig, og at de som unge, uerfarne Mennesker derpaa stolende har taget den vigtige Beslutning og bliver maaske bedragne. Førend jeg kommer hjem, er det ikke værd, at jeg lader Erik komme op [til Norge] uden saa var, at D. K. Høihed fandt det fornødent for Tjenesten.

¹ Han vil vel ogsaa gjerne blive for det første, hvor hans Kjæreste beiinder sig. Naar jeg er tilbage, ønskede jeg, han maatte komme op, paa det man kunde overlægge om hans Etablissement Om han bliver istand til at bestyre med Virksomhed og Klogskab mine Eiendomme, det er noget uvist. D. K. Høiheds ytrede Ide synes mig sandelig mest fordelagtig for Erik selv. Den Bopæl [Eidsvoldsbygningen] er meget for stor for dem, ja, for enhver Privatmand. Naar jeg faar Verket istand, saaledes som jeg har tiltænkt, er der ingen i Norge rig nok til at bebo denne Bygning paa en forholdsmæssig Maade. Kun for D. K. Høihed kunde den passe sig. Om denne Plan iverksættes, kan jeg bygge mig en net, smagfuld og bekvem Bygning enten i Feiringen eller paa en af Verkets Eiendomme, som kunde forbeholdes fra Salget, og saaledes tilendebringe mine sidste Dage i Nærheden af Dem, elskede Prins.

For Erik, ifald han blev i Norge, som jeg dog ønskede, kunde det samme ske, hvorved han straks blev sat paa sparsommelig Fod. Enfin! [kort sagt] der kan blive mange Udveie, som alle kan overlægges, naar jeg er kommen tilbage.

Imidlertid er det faldt mig ind, at D. K. Høihed muligens kunde bruge ham. Naar det store og afgjørende Skridt er iverksat med D. K. Høihed, som jo snart maa ske, 2 og hvortil Gud give Dem sin Velsignelse, maa D. K. Høihed dog indrette sin Hofstat. Kunde Erik da ikke ansættes som Kammerjunker og s. 311tillige gjøre Tjeneste som Adjutant? Selv har han 2000 R. B. D. [Rigsbankdaler] at leve af; hvad D. K. Høihed tilstod ham, og hvad jeg havde Evne at afse, vilde tilsammen udgjøre en meget anstændig Udkomme. Han kunde da med Kone faa et net lidet Sted udenfor Byen og oppebie, hvad Plan der siden bliver besluttet med Eidsvold. Dette er henkastede Ideer, som henstilles til D. K. Høiheds Forgodtbefindende. Erik saavel som hans Brud er presentable Figurer ved et Hof. Nogen Ungdom maa der dog omgive D. K. Høihed. Jeg har straks med Posten givet ham mit Samtykke og Velsignelse. Hun skal være mig dobbelt velkommen, naar hun kan glemme den brillante Verden.

Maatte jeg nu være saa lykkelig med næste Leilighed give D. K. Høihed gode Tidninger! Hvilken Guds Velsignelse for mig! Jeg stoler ikke derpaa.

Det mig vederfarede [Arrestationen] har ikke havt allermindste Indflydelse paa min politiske Stilling. Man har ikke lagt ringeste Merke dertil. Overalt var det kun en grov Chikane . Alle mine Konferancer og alle mine Underhandlinger, som Depechen nævner, er foregaaede efter Tildragelsen. Nogle har endog anseet det for svenske Skjelmstykker, hvilket jeg dog ikke tror. Gid kun D. K. Høihed ikke har faaet et urigtigt Begreb derom.

Gid jeg havde her D. K. Høiheds Portræt, som jeg saa i Kiel, — jeg skulde straks lade det stikke i Kobber.

Klokken er 4 om Morgen, den er den fjerde vaagne Nat, og jeg kan nu ei mere. Løitnant Sneedorff sidder og venter i næste Værelse.

Herren være med Dem og velsigne Dem, Prins, min Prins!

Underdanigst

C. Anker.